ชื่อโครงการวิจัย การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร
ทุนการวิจัย เงินงบประมาณแผ่นดิน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554
ชื่อผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณี ลีกิจวัฒนะ
หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
1 ซอยฉลองกรุง 1 แขวงลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

บทคัดย่อ

อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลระดับโลกที่ทวีความสำคัญมากขึ้นในยุคปัจจุบัน และอินเทอร์เน็ตจะเป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตนั่นเอง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความใกล้ชิดและมีโอกาสใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดกลุ่มหนึ่ง ดังนั้น การศึกษาทำความเข้าใจถึงพฤติกรรมและสาเหตุของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจึงเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมที่เป็นอยู่ ตลอดจนอธิบายสาเหตุของพฤติกรรมนี้ได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาพฤติกรรมและพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเลือกใช้โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุชนิดโมเดลสมการโครงสร้างแบบมีตัวแปรแฝง และเลือกศึกษาตัวแปรอิสระทั้งตัวแปรภายในและตัวแปรภายนอกตัวนักเรียนไปพร้อม ๆ กัน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1,500 คน โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ จำนวน 128 ข้อ ครอบคลุมตัวแปรสังเกตได้ 20 ตัว มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเชื่อถือได้เชิงโครงสร้างของตัวแปรแฝง 7 ตัว อยู่ในเกณฑ์ดี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์อิทธิพลด้วยโปรแกรมลิสเรล ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลางทุกกลุ่ม ทั้งกลุ่มภาพรวม และกลุ่มย่อย ที่จำแนกตามเพศ และเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 5 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ กลุ่มเพศชาย กลุ่มเพศหญิง กลุ่มเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กลุ่มเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 และกลุ่มเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3

2. โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นมีความเที่ยงตรงอยู่ในเกณฑ์ดีทุกโมเดล โดยที่ตัวแปรสาเหตุทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรผลพฤติกรรมได้ร้อยละ 73.30 ในกลุ่มภาพรวม และร้อยละ 50.10-85.10 ในกลุ่มย่อย ตัวแปรแฝงที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมมี 6 ตัว เรียงลำดับตามค่าอิทธิพลจากมากไปน้อยในโมเดลกลุ่มภาพรวมดังนี้คือ ครอบครัว (0.68) ความสามารถ (0.23) โรงเรียน (0.20) ลักษณะนิสัย (0.14) เพื่อน (0.07) และครู (0.03)

คำสำคัญ : *โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ/พฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต/นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/โปรแกรมลิสเรล*

Project Title Development of Causal Relationship Model of Learning Behavior via Internet of Lower Secondary Students in Bangkok Metropolis
Fund Government **Fiscal Year** 2011
Researcher Associate Professor Dr.Punnee Leekitchwatana
Organization Faculty of Industrial Education
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
1 Soi Chalongkrung 1, Ladkrabang, Bangkok 10520

Abstract

Internet is the world wide data source which presently high importance and it's usefulness depend on behavior of the user. The secondary students is a big group of internet user. Therefore, the concept of this research aimed to know students' behavior and understand the casual variables that effected students' behavior which were information for students behavior improvement. The research objective were to study learning behavior via internet and develop casual relationship model of learning behavior via internet of lower secondary student in Bangkok Metropolis. The type of casual relationship model was structural equation modeling with latent variables. The casual variable included students' internal and external variables; 20 observed variables for seven latent variables. Data collecting was taken from 1,500 students in academic year 2011 by the use of six-points summated rating scale questionnaire with construct validity which was analyzed by confirmatory factor analysis, and high construct reliability which was calculated by ρ_c formula. Data were analyzed by mean, standard deviation and LISREL. The result revealed that:

1. Learning behavior via internet of students was moderate in every groups; the overall group and five sub-groups which separate by gender and education region.

2. The developed casual relationship model was valid for every groups of students. All the casual variables were able to explained variation of learning behavior with 73.30 percents for the overall group and ranging between 50.10-85.10 percents for five sub-groups, they positive effected to learning behavior. In overall group, from the most to the least influential variables were family (0.68), ability (0.23), school (0.20), affection (0.14), friend (0.07) and teacher (0.03).

Keywords : *casual relationship model/learning behavior via internet/lower secondary student/LISREL Program*

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนสนับสนุนการทำวิจัยเรื่องนี้ ซึ่งประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติที่ได้กรุณาพิจารณาสนับสนุนโครงการวิจัย สำนักงบประมาณ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ได้จัดสรรงบประมาณแผ่นดินสนับสนุนการวิจัย ตลอดจนคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้ทำวิจัยเรื่องนี้

ขอบพระคุณคณาจารย์หลายท่านที่มีส่วนช่วยเหลือในขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัยเรื่องนี้จนสำเร็จด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพฑูรย์ พิมดีที่ได้ให้ความช่วยเหลือในหลาย ๆ ขั้นตอนของการวิจัยเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณเจ้าของผลงานทุกท่านที่ได้อ้างอิงไว้ในบรรณานุกรมของรายงานการวิจัยฉบับนี้ ท้ายที่สุดขอขอบคุณนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

รองศาสตราจารย์ ดร. พรรณี ลีกิจวัฒนะ
ผู้วิจัย
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง